

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nagyné dr. Sas Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Csitáry Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen munkabér megfizetése iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 4.M.432/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.610/2008/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.610/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 8.000 (nyolcezer) forint és 2.000 (kettőezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 27.100 (huszonhétezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes 2007. január 18-áig állt az alperes alkalmazásában, 2006-ban II. és III. negyedévi prémiumként 450.000 - 450.000 forintban részesült. A 2006. IV. negyedévi prémiumot a 2006. decemberi munkabér kifizetésével együtt 2007. január 10-én banki átutalással kapta meg. A felek 2007. január 18-ával közös megegyezéssel szüntették meg a felperes munkaviszonyát. A megállapodás tartalmazta, hogy a felperesnek az alperessel szemben a továbbiakban semmilyen jogcímen nincs követelése. A 2007. január havi hóközi kifizetési jegyzéket a felperes aláírta, amely szerint az alperes a 2007. januári felperesi juttatásokból levonta a 2006. IV. negyedévre kifizetett prémium összegét. A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 4.M.432/2007/11. számú ítéletével a keresetnek megfelelően kötelezte az alperest a felperes javára bruttó 452.175 forint és ennek 2007. január 19-étől számított törvényes késedelmi kamata, a felperes oldalán felmerült ügyvédi munkadíj és költség, valamint az állam javára eljárási illeték megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint az alperes a 2006. IV. negyedévi - a korábbi gyakorlatnak megfelelően - egy összegben kifizetett prémiumot a felperes kifejezett hozzájárulása, illetve törvényi felhatalmazás nélkül vonta le a munkaviszony megszűnésekor esedékes munkabérből. Az alperes a prémium visszakövetelése iránt alakszerű fizetési felszólítással intézkedhetett volna, de akkor sem járt volna sikerrel, mert a prémiumfeltétel teljesült, a felperes tehát a prémiumra jogosult volt. Attól a prémiumra vonatkozó megállapodás 3. pontja alapján a munkaviszony megszűnése miatt sem lehetett megfosztani, ugyanis azt legkésőbb 2007. január 18-án kellett volna a részére kifizetni. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.610/2008/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta kötelezve az alperest a felperes másodfokú

perköltisége, illetve az állam javára illeték megfizetésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az egyes munkavállalói és munkáltatói követelések mikénti elszámolásával kapcsolatos kérdések vizsgálata során a 2007. január 18-án a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése tárgyában kötött megállapodásban foglaltakból kellett kiindulni. Ennek kitételeit azonban a felek a perben különböző módon értelmezték, ezért a Ptk. 220. § (1) és (4) bekezdése szerint kellett eldönteni, hogy a szavak általános jelentése, és a felek feltehető akarata szerint a megállapodás egyes pontjai miképpen értendők, figyelemmel arra a szabályra is, hogy a jogról való lemondást nem lehet tágan értelmezni.

A megállapodás szerint a felperes kijelentette, hogy a pénzbeli járandóságaival egyidejűleg átvette a kilépő papírokat, és azt, hogy az alperessel szemben további követelése nincs. A felek perbeli állításai egyezők voltak annyiban, hogy a megállapodás aláírása előtt semmiféle pénzfizetés nem történt, vagyis az okirat tartalma ebben a részében nem volt valós. A másodfokú bíróság a felek ún. kilépő papírok átvételét illetően tett eltérő nyilatkozatában foglalt felperesi joglemondó nyilatkozat értelmezésekor tulajdonított jelentőséget. Álláspontja szerint az alperes a reá háruló kötelezettség ellenére nem tudta bizonyítani, hogy a felperes az egyenleg ismeretében, a prémium beszámításának tudomásul vételével tette volna meg a teljes joglemondásra irányuló nyilatkozatát. A felperes perbeli következetes ténybeli előadását támasztotta alá ugyanis az a körülmény, hogy az iratok csatolt fájlként, elektronikus levélben érkeztek az ügyvezető számítógépére 17.15 órakor, és az ezt követő kinyomtatás után lehetett azt csak a felperesnek átadni, vagyis jóval a megállapodás aláírását követően. A megyei bíróság egyetértett a munkaügyi bírósággal abban, hogy a prémium feltételek teljesülése esetén a prémium nem vonható meg azért, mert a kifizetés éppen a jogviszony megszűnése utáni időpontra esne, ez a jóhiszeműség és a tisztesség követelményébe ütközne. Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, a felperesi kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a megállapodást a felperessel 2007. január 18-án a hóközi bérszámfejtés elkészültét követően írták alá. Ellenkező esetben a felperes - ha csak ezen iratból szembesült volna az alperesi beszámítással - nyilvánvalóan nem írta volna alá a bérszámfejtési iratot. A felperes ezzel ellentétes állítását az ügyvezető a tanúvallomásában cáfolta. A felperes az Mt. 7. § (1) bekezdésben foglaltak ellenére határidőben nem támadta meg a munkaviszonyt megszüntető megállapodást annak ellenére, hogy hivatkozása szerint a megállapodás aláírásakor nem tudott arról, hogy az utolsó negyedévre kifizetett prémiumot a munkáltató az elszámolásakor levonja. Állítása szerint a felperesnek kellett volna a perben a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján bizonyítani, hogy őt az alperes ügyvezetője a megállapodás aláírásakor megtévesztette. A jogerős

ítélet a Pp. 206. §-ba ütközik, mert a bizonyítékok értékelése során az ügyvezető tanút érdekeltnek minősítette a másodfokú bíróság, miközben a felperes a saját nyilatkozatait nem tudta semmilyen bizonyítékkal alátámasztani. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult. Álláspontja szerint nem kellett megtámadnia a megállapodást, mivel abban nem szerepelt semmilyen levonás, tehát a megállapodásban foglaltak végrehajtása során az alperesi munkáltató egyoldalúan tért el attól, amiben megegyeztek. A megállapodás pedig kifejezetten a munkaviszony megszűnéséig esedékes munkabér kifizetését tartalmazza, amelybe a prémium is beletartozik. A rendelkezésre álló bizonyítékok jogszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a jogerős ítélet a tényállást, és helytálló az abból levont jogkövetkeztetés is.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felperes a keresetét arra alapította, hogy a 2006. IV. negyedévi prémiumra jogosult volt a feltételek teljesülése folytán, ezért az alperes a munkaviszony megszűnésekor a 2007. január havi munkabéréből és egyéb járandóságából jogellenesen vonta le a prémium összegét.

Ezzel szemben az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes beleegyezett abba, hogy - az általa sem vitatottan a felperest megillető - prémiumösszeg a munkaviszony megszűnésekor az elszámolás során levonásra kerüljön. Ezt tartalmazza a megállapodás 4. pontja, továbbá ezt bizonyítja, hogy a felperes a hóközi kifizetésről a bérjegyzéket aláírta.

Az alperes védekezésére tekintettel a másodfokú bíróság a jogvita eldöntése során helyesen vizsgálta a felek közötti megállapodás tartalmát. A megállapodás szerint „a munkavállaló kilépő papírjait, az esedékessé vált munkabérét, valamint 6 nap szabadság megváltásának ellenértékét a jelen megállapodás aláírásával egyidejűleg átvette, ennek tényét a jelen megállapodás aláírásával elismerte”. A „a munkavállaló kijelenti, hogy a munkáltatóval szemben követelése semmilyen jogcímen nincs a továbbiakban” (irat). A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a megállapodás a 2006. IV. negyedévre kifizetett prémiumot nem említi, annak levonásba helyezéséről nem szól. A 2007. január havi hóközi kifizetésre vonatkozó bérjegyzéket a felperes aláírta. Ez az átvétel tényének tanúsításán túl önmagában nem jelenti, hogy az abban foglaltakat tudomásul is vette, elfogadta volna. A fentiekre tekintettel a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a megállapodás az ő állítása szerint értelmezendő, a felperes joglemondó nyilatkozata a prémium levonásba helyezésére is kiterjedt. E körben a megyei bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a Pp. 221. § (1) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségének is eleget téve értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és a felperes valamint az

alperesi ügyvezető perbeli nyilatkozatát. Az ügyvezető nem mint tanú, hanem csak mint az alperes törvényes képviselője nyilatkozhatott, így vallomása a perben a fél nyilatkozataként volt értékelhető, melyet okirati bizonyíték vagy tanúvallomás nem támasztott alá.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és 15. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes viseli.

Budapest, 2010. június 30.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő